

[Niels Helveg Petersen]

synspunkter, der er fremlagt i »Oprør fra midten«, så aktuelle i den øjeblikkelige politiske debat.

Forsvarsspørgsmålene har været bragt ind i diskussionen, og der kaldes nu til politisk kamp, forstod jeg, fra hr. Erhard Jakobsens side for øgede bevillinger til forsvaret. Statsministeren henholdt sig til det indgåede forsvarsforlig, som vi ikke er med i, men jeg forstod, at statsministeren afviste at fravige forsvarsforligets beløbsramme. Vi er som bekendt uden for forsvarsforliget, men jeg vil gerne gøre det synspunkt gældende, at kaprustningen mellem de to supermagter antager stadig større hastighed. Den accelererer, og det er en illusion at tro, at det giver de små stater en øget sikkerhed. Tværtimod. Militære synspunkter og overvejelser hos begge de to supermagter presser våbenvanviddet højere og højere op. De små landes muligheder for med mening at deltage i en sådan udvikling af våbenkapløbet er efter vores opfattelse ikke store. Det øger ikke vor sikkerhed, tværtimod, det formindsker vor sikkerhed. Og vi er dybt betænkelige med hensyn til den indbyggede menneskefjendske logik, som ligger bag det stadigt accelererende våbenkapløb.

Med disse synspunkter vil vi møde den diskussion om forsvarsbevillingerne, som jeg forstår vi kan vente i den kommende tid.

Jens Møller (KrF):

I mit første indlæg takkede jeg den socialdemokratiske ordfører, hr. Erling Olsen, for et positivt oplæg til et samarbejde hen over midten. Desværre kan jeg ikke sige det samme om statsministeren, der i sin tale ironiserede over det begyndende samarbejde mellem de fire partier. Jeg mener, at en sådan tale gavner intet, i hvert fald ikke et samarbejde. Jeg synes, det var et kedeligt svar på en udstrakt hånd.

Statsministeren nævnte, at jeg ikke havde fremsat ønske om et møde mellem de fire partier og socialdemokratiet og regeringen, og det er rigtigt. Det har jeg ikke gjort formelt. Til gengæld har jeg ikke lagt skjul på det, idet jeg offentligt flere gange har udtalt ønsket om, at et sådant møde kunne blive etableret. Første gang var i Radioavisen fredag aften, og det har været i pressen flere gange siden, så en bare nogenlunde opmærk-

som avislæser og følger af udsendelserne i radio og TV kunne ikke undgå at vide det. Jeg ytrede ønsket om et sådant møde inden sommerferien netop med det formål, at vi kunne få en snak om, hvad det her drejer sig om, så der kunne undgås misforståelser, også i sommerens løb. Misforståelser har jo før i historisk tid skabt mange vanskeligheder for mange mennesker, og hvis de kunne rettes op ved et kort møde, hvor man kunne tale om tingene, så synes vi nok, det var værd at få det gjort. Statsministerens tale i dag viste i øvrigt også, at der havde været brug for et sådant møde.

I den sidste tid har der jo lydt toner fra fremskridtspartiet om, at de gerne ville med i et samarbejde mellem de fire partier. Vi har kunnet læse om det i avisen, vi har kunnet høre det fra denne talerstol. En vis fornærmethed over, at de ikke var med, har præget partiet. I denne forbindelse må vi nok takke fremskridtspartiets ordfører for hans tale i dag, både den første og især den anden, for efter den tror jeg nok det må stå krystallklart for de fleste mennesker i dette land, hvorfor fremskridtspartiet ikke, i hvert fald ikke for nuværende, kan være med i dette samarbejde. Alt er ganske klart bevist her.

Man siger, at de fire partier ikke har mandater nok til at være et alternativ. Ja, ja, et alternativ er jo noget, der først skal fungere efter et eventuelt valg, og et valg vil jo vise, om der til den tid er baggrund for, at disse partier kan danne en ny regering. I et demokrati er det jo stadig vælgerne, der bestemmer det, og hvis vælgerne ønsker et sådant alternativ, så vil de vel også samle sig om de partier, der har vist, at de både kan og vil danne det. Indtil da skal ingen være i tvivl om, at for vores vedkommende opfatter vi stadig samarbejdet imellem de fire partier som en udstrakt hånd også til regeringen til et samarbejde om den nødvendige politik, og det vil for os at se bl. a. sige en politik, der er virkelig, reelt, ægte solidarisk med de arbejdsløse.

Ib Christensen (DR):

Debatten har jo ikke skabt større klarhed, mildt sagt, om, hvad der er regeringens planer for den nærmere tids økonomiske politik, ingen klarhed over, hvilke mulige forhandlinger desangående regeringen forbereder eller